PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVI – Nr. 9539 | 4 PAGINI – 30 BANI | Miercuri 30 iulie 1980

A XXII-a EDIȚIE A JOCURILOR OLIMPICE

ZILE DE ÎNFRIGURATĂ AȘTEPTARE...

Azi, noi asalturi pentru medalii

În general, marți a fost o zi olimpică mai puțin bogată în evenimente spectaculoase. Maratonul scrimei, al luptelor, al halterelor și al judo-ului durează de dimineață pînă seara tîrziu. În săli și la televizoare privesc mii și mii de oameni, dornici să fie martorii spectacolelor olimpice, deși nu toți înțeleg aceste sporturi, cum dealtfel mulți din cei 5 000 de ziariști aflați aici se uită cam cruciș pe buletinele de presă complicate ale acestor sporturi. În schimb, voleiul, handbalul sau baschetul, fotbalul și chiar hocheiul pe iarbă sînt gustate cu multă plăcere, pentru simplitatea și frumusețea lor directă, necomplicată.

Marile momente olimpice sînt retransmise la scurte intervale, cum a fost cazul gimnasticii, înotului și atletismului. Marți dimineața, finalul incredibil ce avea să hotărască trimiterea echipelor de handbal ale Uniunii Sovietice, Iugoslaviei și României, fie spre medaliile de aur sau argint, fie spre medalia de bronz sau locul al patrulea, a fost repetat de cîteva ori la rînd. Ultimele minute ale meciului de handbal dintre echipele Uniunii Sovietice și Iugoslaviei, pe care le-ați trăit și dumneavoastră intens la televiziune, cu cît sînt revăzute, cu atît se poate constata, o dată mai mult, că realitatea depășește uneori orice imaginație, orice regie. Un singur gol în plus, înscris în ultimul minut de joc, după o suită de situații care ar fi putut schimba de 10 ori pînă atunci echipa calificată în finala mare, acest singur gol din jocul a două echipe a hotărît soarta celei de a treia, echipa României. Descrierea marii decepții suferită de jucătorii noștri ar putea avea accente melodramatice, preferăm de aceea bărbăția sportivă care trebuie să învingă, chiar dacă în Satul olimpic, la sediul delegației noastre, pentru mulți locatari noaptea a fost albă.

Miercuri după-amiază se va juca meciul cu echipa Ungariei pentru medalia de bronz la handbal și jucătorii noștri au pregătit această ultimă partidă de mare importanță pentru ei și delegația română.

În cea de a 10-a zi a întrecerilor olimpice, sportivii noștri contau pe 1—2 medalii de bronz în sferturile de finală ale boxerilor. Dar nici unul din cei patru reprezentanți ai boxului românesc, aflați în ring marți dimineața și seara, în două reuniuni, nu a reușit să se califice în semifinale, cu o medalie de bronz în buzunar. Boxul lor a părut mai puțin ofensiv și direct decît al adversarilor și de aceea nu au fost preferați de către arbitri.

Au mai rămas în cursă pentru medalii, miercuri, în cea de a 11-a zi olimpică, în sferturile de finală ale pugiliștilor, cocoșul Dumitru Cipere, semimijlociul Ionel Budușan și mijlociul Valentin Silaghi. Toți trei vor avea în față adversari foarte puternici. Să sperăm, totuși, că ei vor boxa în semifinale.

Ziua de miercuri e importantă și pentru debutul „flotilei“ noastre de caiac-canoe, de la care așteptăm, cu justificate speranțe, nu numai calificarea în fazele superioare, ci și medaliile la care le dau dreptul talentul și valoarea lor recunoscută. „Finala mică“ a handbalului masculin — pentru că și ea aduce în discuție o medalie de bronz — ne va concentra atenția în jurul meciului România — Ungaria. Precum nu putem rămîne, desigur, indiferenți nici la semifinala de volei masculin dintre formațiile României și Uniunii Sovietice, care va hotărî soarta finalelor în această disciplină.

Hotărît lucru, nici o zi a acestei Olimpiade nu ne lasă liniștiți ! (A. N.)

„FLOTILA“ NOASTRĂ LA ORA ULTIMELOR PREGĂTIRI

La Krîlatskoe, în mijlocul caiaciștilor și canoiștilor români

Se poate spune că programul olimpic a fost astfel alcătuit, pe discipline sportive și probe, încît pe toate bazele sportive ale Olimpiadei '80 să existe o perioadă cît mai îndelungată de activitate competițională, desigur în concordanță cu regulamentele fiecărui sport, pentru ca publicul spectator să poată gusta din plin îndîrjitele întreceri care se angajează aici între cei mai buni sportivi amatori din lume.

Vorbind de complexul de la Krîlatskoe, de cel nautic firește (căci tot în această zonă au evoluat, luni, și cicliștii fondiști), se poate spune că el a avut două momente de vîrf, dacă exceptăm antrenamentele zilnice care au loc pe pistele de apă. După finalele de la canotaj, desfășurate sîmbătă și duminica trecută, iată că de miercuri, deci chiar atunci cînd aceste rînduri vă cad sub priviri, tribunele de pe malul canalului Krîlatskoe vor cunoaște din nou animația și forfota marilor dispute, pentru că încep aici întrecerile rezervate caiacului și canoei, care se bucură de același mare interes ca și cele precedente și se scontează că vor oferi numeroase curse de ridicat nivel tehnic. Ne-am dat seama de aceasta în cursul dimineții de marți, asistînd aici la ultimele antrenamente ale echipajelor care, peste puține ore, vor lua primele starturi oficiale.

Printre numeroasele ambarcațiuni prezente pe apă în această frumoasă dimineață de vară moscovită, pe un soare care strălucea puternic, am recunoscut cu ușurință pe cele ale țării noastre, sosite aici chiar în preziua ultimelor verificări oficiale. Atît fetele cît și băieții, într-o bună condiție fizică și cu multă poftă de lucru, s-au antrenat mai bine de două ore: unii încercînd să se reacomodeze cît mai repede cu specificul apei locale, alții încercînd acum, la primul contact cu ea, să-i afle cît mai repede micile secrete, pentru a putea chiar de la început să-și adapteze calitățile personale la condițiile date.

Colectivul de tehnicieni români alcătuiește o adevărată echipă, iar sarcinile sînt riguros stabilite de cei doi antrenori coordonatori, Radu Huțan și Nicolae Navasart, pentru ajutoarele lor, antrenorul emerit Stavru Teodorof, fostul nostru „caiac-amiral“, maestrul emerit al sportului Aurel Vernescu și Ștefan Scurca. Aceștia nu precupețesc nici un efort pentru a asigura caiaciștilor și canoiștilor noștri un debut cît mai bun, astfel încît această disciplină să aducă și ea, la fel ca de atîtea ori în trecut, mari satisfacții iubitorilor de sport din țara noastră, adică să aducă un aport substanțial la zestrea de medalii și de puncte a delegației olimpice a României la cea de a 22-a ediție a Jocurilor Olimpice.

Îi spunem antrenorului emerit Radu Huțan că din discuțiile pe care le-am avut cu diverși colegi ziariști din alte țări, evoluțiile băieților noștri, cu deosebire, sînt așteptate cu mult interes și că multora dintre reprezentanții României li se acordă șanse mari la medalii de aur și de argint.

— E firesc să fie așa — ne mărturisește valorosul nostru tehnician **— de vreme ce ani de-a rîndul la toate marile**

(Continuare în pag. a 4-a)

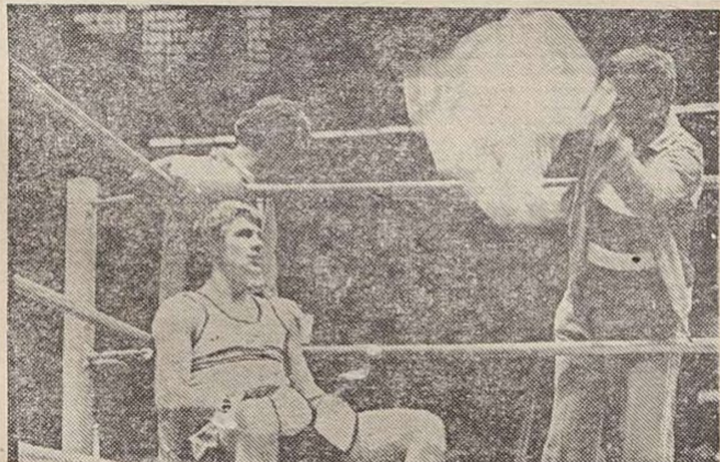

PATRU ÎNFRÎNGERI ÎN SFERTURI DE FINALE...

Sala de la complexul sportiv „Olimpiiski“ a găzduit, marți, primele partide programate în faza sferturilor de finale ale turneului olimpic de box, una dintre cele mai gustate competiții. În această zi au evoluat și patru pugiliști români. Din păcate, nici unul dintre ei nu a reușit să termine victorios partida din această fază a întrecerilor.

În reuniunea de la prînz, printre cei 24 de concurenți care și-au disputat șansele de a cuceri medaliile de bronz la categoriile semimuscă, semiușoară și grea, s-au aflat și doi reprezentanți ai țării noastre : **Dumitru Șchiopu și Florian Livadaru.** Primul dintre ei l-a întîlnit pe cunoscutul pugilist din R.P.D. Coreeană, **Li Ven Uk**, medaliat cu argint la precedenta ediție a Jocurilor Olimpice. Fără să se lase impresionat de cartea de vizită a adversarului, sportivul român începe să atace de la primul sunet de gong și el reușește să-l domine pe Li Ven Uk pînă către finalul reprizei, cînd vicecampionul olimpic, cu cîteva lovituri clare, echilibrează situația. Repriza secundă se desfășoară tot sub semnul echilibrului, dar finalul îl găsește mai activ pe D. Șchiopu. Șicanat în permanență de arbitrul venezuelean Rodriguez (care în ultimul rund avea să-l sancționeze și cu un avertisment — nejustificat — pe D. Șchiopu), boxerul român nu-și poate desfășura în bune condiții acțiunile ofensive, iar avertismentul primit îi influențează pe 4 dintre cei 5 arbitri, care-i atribuie victoria lui Li Ven Uk. Nici cel de-al doilea reprezentant al țării noastre, care a evoluat în gala de la prînz, n-a reușit să se califice în semifinale. După un meci echilibrat, în care

(Continuare în pag. a 4-a)

Ionel Budușan, *după victoria în meciul cu fostul campion european, finlandezul Kalevi Marjamaa, va încerca, în gala de azi, să-și asigure un loc pe podiumul de premiere*

Telefoto : TASS—AGERPRES

AZI, FINALELE TURNEULUI MASCULIN DE HANDBAL

O altă mare întrecere programată de cea de a XXII-a ediție a Jocurilor Olimpice de la Moscova se încheie. Astăzi au loc finalele turneului de handbal masculin.

În partida programată în sala Sokolniki la ora 14,30 se vor întîlni, în finala pentru locul 3, deci pentru cucerirea medaliei de bronz, reprezentativele **ROMÂNIEI** și **UNGARIEI**. Echipa României s-a calificat obținînd următoarele rezultate : 22—19 cu U.R.S.S., 21—23 cu Iugoslavia, 18—16 cu Elveția, 26—18 cu Algeria și 32—12 cu Kuweit, în timp ce selecționata Ungariei s-a clasat pe locul II în grupa A datorită următoarelor rezultate : 14—14 cu R. D. Germană, 16—15 cu Danemarca 20—20 cu Polonia, 20—17 cu Spania și 26—22 cu Cuba.

În finala locurilor 1—2, în sala Sokolniki, de la ora 18,30 : **UNIUNEA SOVIETICĂ** (19—22 cu România, 22—17 cu Iugoslavia, 22—15 cu Elveția, 33—10 cu Algeria și 38—10 cu Kuweit) **— R. D. GERMANĂ** (24—20 cu Danemarca, 22—21 cu Polonia, 21—17 cu Spania, 27—20 cu Cuba și 14—14 cu Ungaria).

În imaginea alăturată, Vasile Stîngă șutînd la poartă în meciul cu Algeria.

Telefoto : TASS — AGERPRES.

SĂ NU-L UITĂM (TOTUȘI) PE „MAESTRUL INELELOR“, GIMNASTUL DAN GRECU

● Un accident stupid i-a răpit o medalie olimpică

● Spunînd adio activității competiționale, cunoscutul campion îmbrățișează profesiunea de antrenor

Cînd un torent de aplauze se revărsa asupra Nadiei Comăneci și a colegelor ei, la sosirea pe aeroportul Otopeni, salutînd astfel salba de medalii și performanțe realizate de fetele noastre la Olimpiada de la Moscova, un om se strecura modest, nebăgat în seamă, spre principala poartă de intrare în țară. Era un mare sportiv, căruia ghinionul i-a răpit ultima bucurie a unei cariere prodigioase, exemplare, era **Dan Grecu**, marele nostru gimnast.

Ne-am imputat că n-am găsit atunci o clipă de răgaz pentru a-l saluta, pentru a-i spune că el rămîne pentru noi o pildă de abnegație și sîrguință, un sportiv model. Ne-am reparat într-un fel greșeala a doua zi într-o discuție pe care am simțit nevoia să v-o relatăm.

— Bine ai venit, Dănuț Grecu.

— Bine v-am găsit.

— Am regretat cu toții accidentul care ți-a răpit posibilitatea de a cuceri o medalie la inele și de a încununa astfel o viață dedicată acestui sport atît de greu, dar atît de frumos. Păcat !

— Așa este. Peste 5 000 de ore de muncă s-au risipit într-o clipă...

— Despre ce a fost vorba ?

— O ruptură de fibră musculară la mîna stîngă.

— Ce-ai simțit în acel moment ?

— Mai întîi o durere profundă, apoi o mare tristețe. Acum totul a trecut. Acasă, printre cei dragi, care m-au primit ca pe un mare campion, totul se uită...

— Dar acolo, în zilele următoare, cum a fost ?

— Delegația noastră m-a înconjurat cu multă dragoste, cu înțelegere deplină. N-a fost vorba de compasiune, pe care n-aș fi putut s-o suport, ci de o bărbătească încurajare. Și-apoi succesul fetelor a însemnat o alinare de balsam, performanțele lor însemnînd — pentru noi toți — o reală mîndrie.

— Ce va fi de acum încolo ?

— Am 30 de ani. Mult, pentru sportul de performanță. Voi spune, deci adio arenei competiționale. Sînt însă profesor de

Hristache NAUM

(Continuare în pag. 2-3)